

Sygn. akt I C 1033/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR I. Kosińska - Szota

Protokolant M. Biernat

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko I. U.

o zapłatę 14 030,00 zł

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami sądowymi.

Sygn. akt I C 1033/12

UZASADNIENIE

Powód J. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego I. U. kwoty 14 030 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 marca 2012 r. i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 16 czerwca 2009 r. zaciągnął pożyczkę w (...) S.A. w B. w kwocie 15 000 zł otrzymując kwotę 14 450 zł, przy czym z tej kwoty pożyczył pozwanemu 10 000 zł, który zgodził się spłacić dług wraz z ustalonymi przez bank odsetkami do dnia 25. każdego miesiąca po 250 zł miesięcznie. Powód podał, że początkowo pozwany z trudnościami wywiązywał się z umowy, następnie zaprzestał spłat, po wystosowaniu wezwania do zapłaty o zwrot 18 030 zł i kilku nieregularnych spłatach całkowicie zerwał z powodem kontakt nie odbierając telefonów, smsów. Powód wskazał, że nie stać go na spłatę pożyczki za pozwanego i z tego względu pozew jest zasadny.

Od wydanego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł sprzeciw zaskarżając go w całości i zarzucając nieistnienie świadczenia. W uzasadnieniu podał, że nie zaciągał zobowiązania u J. S. i nie pożyczał żadnych pieniędzy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 czerwca 2009 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. i powód J. S. zawarli umowę pożyczki z pakietem ubezpieczeniowym, na mocy której bank udzielił powodowi pożyczki gotówkowej w kwocie 15 000 zł. Szacunkowy całkowity koszt pożyczki został określony na 19 776,55 zł. Wypłata pożyczki nastąpić miała w tym samym dniu przelewem na rachunek bankowy. Spłata kredytu nastąpić miała według harmonogramu spłat, zgodnie z którym

rozpocząć się miała 16 lipca 2009 r. i raty miały być płatne do dnia 16-go każdego kolejnego miesiąca w wysokości 305,20 zł do 16 czerwca 2017 r.

Dowód: umowa pożyczki - k.34 - 38, 42

deklaracja zgody na objęcie grupowym ubezpieczeniem na życie pożyczkobiorców pożyczek gotówkowych udzielonych przez (...) S.A. - k.39 - 41

harmonogram spłat - k.43 - 45

wniosek o udzielenie pożyczki gotówkowej - k.80 - 81

Powód jest rencistą i pozostawał nim w dacie zawarcia umowy pożyczki z 16 czerwca 2009 r. W celu uzyskania pożyczki przedstawił w (...) S.A. zaświadczenie o zatrudnieniu w P.U.H. (...) na czas nieokreślony na pełnym etacie wskazując wysokość wynagrodzenia na kwotę 1 675 zł netto miesięcznie.

Dowód: decyzja o przyznaniu renty socjalnej z dnia 03.11.2009 r. - k.71 - 72

informacja o dochodach za 2008 r. - k.73

informacje o zatrudnieniu i dochodach - k. 82 - 83

zaświadczenie o dochodach - k.93

Pozwany przywoził powodowi pieniądze w bliżej nieokreślonych kwotach.

Dowód: zeznania świadków: - D. F. - k.64

- R. L. - k.64 verte

Pismem z dnia 18 października 2010 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 18 030 zł z ustawowymi odsetkami.

Dowód: wezwani przedsądowe - k.6

potwierdzenie odbioru - k.5

(...) Bank (...) S.A. w dniu 28 września 2011 r. na mocy umowy cesji dokonała przeniesienia całości wierzytelności jej przysługującej wobec powoda na rzecz P. N. S. F. I. Z..

Dowód: pismo (...) S.A. z dnia 10.12.2013 r. - k.74

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W sprawie spór dotyczył tego, czy między powodem J. S. a pozwanym I. U. doszło do zawarcia umowy pożyczki, w jakiej kwocie, na jakich zasadach oraz jaka kwota pozostała do zapłaty.

Przeprowadzone dowody z dokumentów, zeznań świadków i przesłuchania stron w żadnym stopniu nie tworzą spójnego i logicznego ciągu zdarzeń.

Powód twierdził, że z uzyskanej w dniu 16 czerwca 2009 r. w (...) S.A. pożyczki 15 000 zł pożyczył pozwanemu tego samego dnia kwotę 10 000 zł, którą pozwany miał spłacać w ratach po 250 zł do dnia 25-go każdego miesiąca.

Powód nie przedłożył dowodu na piśmie potwierdzającego zawarcie umowy pożyczki z pozwanym, a wskazać należy, że zgodnie z przepisem art.720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność

biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem.

Powód nie zachował formy pisemnej umowy pożyczki, mimo że - jak twierdzi - pożyczył pozwanemu 10 000 zł. Ponadto nie odnotowywał również wpłat dokonywanych przez pozwanego, co również pośrednio czyni niewiarygodnymi zeznania powoda J. S..

W tym miejscu zwrócić należy uwagę na przepis art.74 § 1 i 2 k.c. stanowiący, iż zastrzeżenie formy pisemnej bez rygoru nieważności ma ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód ze świadków ani dowód z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności. Przepisu tego nie stosuje się, gdy zachowanie formy pisemnej jest zastrzeżone jedynie dla wywołania określonych skutków czynności prawnej. Jednakże mimo niezachowania formy pisemnej przewidzianej dla celów dowodowych, dowód ze świadków lub dowód z przesłuchania stron jest dopuszczalny, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę, jeżeli żąda tego konsument w sporze z przedsiębiorcą albo jeżeli fakt dokonania czynności prawnej będzie uprawdopodobniony za pomocą pisma.

Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadków i przesłuchania stron uznając, że strony wyraziły na nie zgodę, ponieważ powód zawnioskował dowód z zeznań świadków, zaś pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron.

Przesłuchani w sprawie świadkowie D. F. i R. S. w swych zeznaniach nie podali, że byli świadkami zawarcia umowy pożyczki między powodem a pozwanym. Świadek D. F. zeznał, że poszkodowany mówił mu, że wziął kredyt, a ponadto, że pan S. nie mówił co to za pieniądze. Natomiast świadek R. S. podał, że pozwany zalega powodowi, ale nie wie jaka to jest kwota oraz nie wie, dlaczego pozwany jest dłużnikiem powoda, nie widział także tego, by pozwany oddawał powodowi pieniądze, wskazał też na zaciągnięty przez siebie kredyt, z którego kwotę miał przekazać pozwanemu. Zatem z zeznań tych jedynie można ustalić, że pozwany przyjeżdżał kilkakrotnie pod dom, w którym zamieszkiwała powód i przekazywał mu jakieś kwoty.

Z zeznań świadka R. L. wynika, że powód wziął kredyt dla pozwanego, ponieważ widział przez okno z mieszkania powoda jak ten przekazywał pieniądze pozwanemu. Świadek ten nie podał kwoty wskazując, że była ona duża, bo to był duży plik pieniędzy i podał, że sąsiad mówił, że wziął ten kredyt dla pozwanego.

Zeznania świadka M. S. w żadnym stopniu nie przyczyniły się do wyjaśnienia sprawy. Świadek zaprzeczyła, by pośredniczyła w uzyskaniu pożyczki przez powoda w (...) S.A. za pośrednictwem pozwanego, podała, że nie kojarzy nazwisk stron.

Z powyższych dowodów nie wynika ani kwota pożyczki udzielonej przez powoda pozwanemu, ani warunki spłaty tej pożyczki, ani kwota spłaconej pożyczki. Powód zobowiązany do wyliczenia żądania poprzez wskazanie sposobu zarachowywania wpłat przekazywanych przez pozwanego podał w piśmie z dnia 13 stycznia 2013 r., że zadłużenie początkowe wynosiło 23 732 zł, kwota spłaconych rat to 8 000 zł, a do zapłaty pozostaje 15 732 zł, zaś wartość przedmiotu sporu jest niższa niż pozostała do zapłaty kwota z uwagi na pomyłkę w obliczeniach.

Stwierdzić należy, że zaskakująca jest kwota początkowego zadłużenia określona przez powoda na 23 732 zł, skoro szacunkowy całkowity koszt pożyczki w dniu zawarcia umowy 16 czerwca 2009 r. bank określił na kwotę 19 776,55 zł. Powód nie był w stanie wyjaśnić tych rozbieżności.

Z zeznań powoda nie wynikają w ogóle ani kwota spłacona przez pozwanego, ani pozostała do zapłaty, brak jest danych pozwalających na ustalenie na poczet jakich należności (należność główna czy odsetki) kwoty wpłacane przez pozwanego były zaliczane przez powoda. Rozstrzygając sprawę Sąd miał na względzie żądanie wskazane w pozwie i fakty wynikające z przeprowadzonych dowodów. Na tej podstawie stwierdzić należy, że powód nie udowodnił, mimo zobowiązania Sądu wysokości swego żądania.

Nie sposób pominąć jeszcze istotnej kwestii, a dotyczącej posłużenia się przez powoda w (...) S.A. zaświadczenia o dochodach, które jest nieprawdziwe. Powód pozostając na rencie, co wynika z dowodów w postaci informacja o dochodach za 2008 r. posłużył się zaświadczeniem z dnia 15 czerwca 2009 r. potwierdzającym nieprawdę. Nie wnikając w okoliczności jego sporządzenia, które w kontekście żądania powoda są bez znaczenia, stwierdzić tylko wypada, że powód poszukuje ochrony prawnej nie legitymując się żadnymi dowodami dowodzącymi zasadności jego roszczenia, gdy tymczasem sam dla uzyskania pożyczki w banku posłużył się sfałszowanym dokumentem i wówczas nie dopatrywał się niczego niestosowanego w zachowaniu.

Mając na względzie powyższe Sąd oddalił powództwo, wszak rozstrzygając sprawę Sąd na podstawie przeprowadzonych dowodów powinien ustalić jaka kwota została pożyczona pozwanemu, jaką kwotę spłacił, oraz jaka należność pozostaje do zapłaty. Orzeczenie nie może opierać się na stwierdzeniach "około", tym bardziej, że powód wskazywał że pozwany spłacił około 6 000 zł, natomiast domagał się 14 030 zł, której to kwoty w żaden sposób nie udowodnił zgodnie z przepisem art.6 k.c.